

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Æresvers til Dorthe Engelbretsdatters Siælens Taare-Offer 1685

Citation: Kingo, Thomas: "Æresvers til Dorthe Engelbretsdatters Siælens Taare-Offer 1685", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 256. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo01val-shoot-workid93416.pdf> (tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

↩

Den
Hæderlige, Høybegavede, Ærbaarne og Dydige
Danne-Qvinde
Dorothea Engelbrets=Daatter
Sal. *Mag. Ambrosii* Hardenbecks
Efterlatte Encke,
Der hun lod sit Sinderige og artige Skrift
om den grædende Synderinde ved Trycken udgaa,
Er dette til skyldig Ære opsat
aff
Th. Kingo.

⌘ GAar nu, gaar hen i Ni berømteste Gudinder
At bukke Eder dybt for en aff Nordens Qvinder,
En Dorothea, som det Navn oc Naade bær,
At Mesterinde hun blant Skialdre kaldet er!
All Eders store Priiß er idel Vejr oc Vinde
Og Hedensk Phantasi, her skal I andet finde!
Her skal I see hvordan hun blant de Norske Field,
Har hit (trodtz Helicon) en Himmel-Aaris Veld,
It Veld, som hendis Siæl og Hierte overgyder,
Og giennem hendis Pen med livsom Fald udflyder,
Saa hendis Skialdre-Stiil er flydendis oc læt
U-tvungen, pyntelig og meer end Qvinde-næt!
Vi Mandfolk hid indtil, maa skee, har haft i Tanke
At ingen uden vi den Nysling kunde banke,
Hvor i den Skialdre-Kraft og Kierne propped laa,
Men pyt! See nu kun hvad en Qvinde bitter paa!
Vil hun sit Hierte til andæctig Tanke vende,
All Verdens Lyster veed hun først i Kuli at brende,

* 257

⌘ Før hun sit Offer paa GUDs Alter legge vil,
Hvor HERrens gode Aand sin Lue blusser til.
Hun der med varmer op saa mange frøsne Siæle,
Der sig i Hierte-Sorg tviflraadig vilde qvæle,
Saa de for dybe Suk faar Munden fuld af Røst,
Men Hiertet fuldt aff GUD og Siælen fuld aff Trøst.
Slaar hun sin Leeg i tu og lader aff at qvæde,
Ey kand den Bibliske stor Synderinde græde
Saa fuld en Jammer-Bek, hun hende jo kand naa,
Ja fleere med sig selv til Bode-Vandet faa.
Vel har Maria sig (jeg kand det ey udsige)
Med Taare strømmet fuld! Med Suk der kunde stige
Til HERrens Naade-Stool, optuded GUD og Mand,
At see til hendis Saar og Øynis salte Vand!
Hos JESU reene Food brast hendis Græde-Kilde,
Hvor ingen Draabe blev forgievis og tilspilde!
Hun hendis Hoved-Haar til Tørre-Klæde bød,
Bad, elsked, trode, skreg, mens Bode-Strømmen flød!
Men DOROTHEA, som gientager hendis Taare,
Og lukker op paa ny den Poenitentzis Aare,
Som sprang her op for meer end sexten hundred Aar,
Hvor ved saa mangan Siæl Trøst Liv og Lise faar,
Hun skal blant Skialdrer faa sit Navn og Ære-sæde,
Og til et evigt Navn ved Skialdre-Pen optræde:
Vi hende give vil den Sted hun har fortient,
Som sig saa vel har giort Navnkundig og bekient.
Gaar, tager hendis Rok I Karle Drøsse-Pinde,
Som ey studere vil, begynder I at spinde,
Gaar, setter Eder ned at hegle Hamp og Hør!
Mens hun sig priselig med Pen og Hierne gjør.